

- 2) Faptul că, în legătură cu furnizarea prin intermediul unui contract de achiziții publice a unor piese de schimb pentru autobuze destinate serviciului public, ofertantului individual i se permite să se autocalifice drept „producător” al unei piese de schimb determinate care nu este originală și care este destinată unui vehicul determinat, în special în cazul în care face parte din unul dintre tipurile de componente menționate de reglementările tehnice enumerate în anexa IV (Lista cerințelor pentru omologarea CE de tip a vehiculelor) la Directiva 2007/46/CE, este conform cu dreptul Uniunii și în special cu articolul 3 punctul 27 din Directiva 2007/46/CE, sau un astfel de ofertant ar trebui, dimpotrivă, să facă dovada – pentru fiecare dintre piesele de schimb oferite astfel și pentru a atesta echivalența acestora cu specificațiile tehnice aferente procedurii de cerere de ofertă – că este persoana responsabilă în fața autorităților de omologare pentru toate aspectele procesului de omologare de tip sau de autorizare, precum și pentru garantarea conformității producției și a nivelului calitativ corespunzător și pentru realizarea în mod direct cel puțin a unora dintre etapele producției componente care face obiectul procesului de omologare, iar, în caz afirmativ, prin ce mijloace trebuie să se facă dovada menționată?

(¹) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directiva-cadru) (JO 2007, L 263, p.1).

Acțiune introdusă la 3 februarie 2021 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-70/21)

(2021/C 128/34)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: M. Konstantinidis și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

A) Constatarea faptului că Republica Elenă:

- prin depășirea sistematică și continuată ale valorilor-limită ale concentrației de PM₁₀, în ceea ce privește valoarea-limită zilnică în zona/aglomerarea EL0004 Salonic în vigoare din 2005, nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 13 coroborat cu anexa XI la Directiva 2008/50/CE (¹);
- prin neadoptarea, începând cu 11 iunie 2010, a măsurilor necesare pentru a se conforma valorilor-limită de PM₁₀ în zona aglomerarea Salonic EL0004, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Directiva 2008/50 (coroborat cu anexa XV punctul Al a directivei menționate), mai precis obligația – consacrată la articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată – de stabilire a măsurilor potrivite pentru ca durata depășirii să fie cât mai scurtă posibil.

B) Obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv al acțiunii, Comisia subliniază că Directiva 2008/50 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa impune statelor membre să limiteze expunerea cetățenilor la pulberi în suspensie (PM₁₀). Comisia susține că, începând din 2005, dată la care respectarea valorilor-limită zilnice și anuale de PM₁₀ a devenit obligatorie (inițial în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 1999/30, apoi în temeiul articolului 13 din Directiva 2008/50), Republica Elenă, pe baza rapoartelor anuale privind calitatea aerului pe care le-a transmis, nu a asigurat în mod continuu, respectarea valorilor zilnice maxime în aglomerarea EL0004 Salonic.

Prin intermediul celui de al doilea motiv al acțiunii, Comisia arată că articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50 impune statelor membre, în cazul depășirii valorilor-limită, o obligație clară și imediată de adoptare a unor planuri privind calitatea aerului care să cuprindă măsuri potrivite pentru ca perioada de depășire să fie cât mai scurtă posibil. Comisia susține că Republica Elenă nu a elaborat un plan potrivit privind calitatea aerului pentru aglomerarea EL0004 Salonic, cu încălcarea articolului 23 alineatul (1) din Directiva 2008/50.

(¹) Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO 2008, L 152, p. 1).

**Recurs introdus la 3 februarie 2021 de Química del Nalón SA, fostă Industrial Química del Nalón SA,
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta extinsă) din 16 decembrie 2020 în cauza T-635/18,
Industrial Química del Nalón SA/Comisia**

(Cauza C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Química del Nalón SA, fostă Industrial Química del Nalón SA (reprezentanți: P. Sellar, avocat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocată)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului și
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, întemeiat pe faptul că este eronată în drept constatarea Tribunalului că argumentul recurente potrivit căruia Comisia a săvârșit o eroare vădită nu a implicat în mod necesar și argumentul potrivit căruia Comisia a încălcat obligația de diligență.

Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a utilizat o presupusă lipsă de claritate juridică a punctului 4.1.3.5.5 din anexa I la Regulamentul nr. 1272/2008 (¹) ca motiv de respingere a argumentului juridic care fusese formulat efectiv de recurentă.

Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul nu se putea baza pe constatarea complexității cadrului juridic pentru a justifica ignorarea de către Comisie a lipsei solubilității CTPHT (smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă). Tribunalul susținuse de fapt contrariul în proceduri anterioare conexe (cauza T-689/13 DEP, *Bilbaina de Alquitranes SA și alții/Comisia Europeană*). Fără o explicație pentru punctul de vedere contrar, raționamentul Tribunalului este insuficient și contradictoriu.

Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a aplicat în mod eronat criteriul obligației normale de diligență. Atunci când a constatat că Comisia a acționat ca oricare altă autoritate administrativă care exercită o diligență necesară normală, acesta a utilizat un termen de comparație incorect și inadecvat pentru a evalua diligența necesară și caracterul normal al acțiunilor Comisiei.

Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că motivarea Tribunalului este insuficientă și contradictorie în măsura în care această instanță a reținut, fără să indice vreun element de probă și doar pe baza concluziilor avocatului general, că Comisia ar fi putut avea dificultăți în a-și corecta eroarea vădită de apreciere, sugerând astfel că abordarea Comisiei putea fi justificată.